

מלחמה עם ראשי הקהלה בעירו ולא פחד מהם מאומה ולא נשא להם פנים ומעשה שה' בפזונה נר איש זקן אחד אשר זקני מאוהג זצ"ל השיאו ליתן סך ששה אלפים ר"ט לדבר טוב והאיש ההוא עשה צוואתו וכו' בה ליתן סך הנ"ל להגאון מהרע"א ונמסרו מעות הללו ליד זקני זצ"ל והוא עשה ובנה בית תחלואים עם בית מדרש וגם חדר קטן עשה בו אשר בכל יום עשירי שה' דרכו להתבודד מבוקר עד ערב ישב שמה למען לא יפסקוהו אנשים כי בביתו ה' קשה עליו להתבודד מטרת היוצא' ובאים כל א' בענינו אבל שמה ישב בטח כי ידעו שרצונו שבאותו יום לא יבוא שום דבר לפניו וגם תיקן ומנה הן לבית החולאים והן לבהמ"ד נבאים וממונים אשר ישגיהו על כל ותיקן להם תקנות טובות והשיג עליהן הורמנא דמלכא ועיי' כל דבר על מכוננו וגבולו בא בשלום (עיי' אנרות סופרים' סימן ל"ג) לא עברו שנים הרבה ויקומו ממנהיגי הקהלה אנשים קלי הדעת אשר הישעה משחקת להם ועלו למנהיגי העיר ובקשו ממנו למסור להם המשייה והממשלה של הבית ההוא אבל זקני זצ"ל עמד על מקומו ולא אבה שמוע להם ומענה בפיו הקדוש כי לא יוכל לעבור את דעת ורצון המצוה אבל המה רצו לעשות בחזקה ומסרו. הדבר להממשלה באמנם כי כל עניני צרכי רבים המה תחת השגחת מנהיגי העיר וזולת זה והאיש אלקים קדוש טען נגדם כי המצוה צוה ישיה' הכל כפי רצוני ולא יתערב זר עמי ורצוני שיעשה רצון המצוה ע"כ אנכי אדון בדבר זה ואם גם שרוח מושל' עולה עלי ורוצים להחזיק הדבר בידם אני מקומי לא אניה ולא אעזוב ולא ארשה אדם לנגוע בזה והממשלה הכריע שרק לו נאה ולא יאה הכח והרשות בענין זה וכן ה' וכאשר הסתלק זקני זצ"ל ועשה צוואה עפי' ערכאות עשה ג"כ על הבית ההוא צוואה מה יעשה אחריו בו ובשם יקראוהו. בית שלמה' על שם המצוה ושמה למד עם בני ישיבתו (ובדיחתי בפזונה ראיתי' שעוד עומד בהמ"ד וגם הכסא אשר איש אלקים ישב עליו בעת למדו עם תלמידיו) ובתוך צוואתו הנ"ל הזכיר שכמה מאות זהובים אשר הלוח מכיסו בעת אשר ה' דוחק להנבאים בממון להנהגת הבית. סך זה אינו מבקש חזרה ויהי' לטובת הבנין לעדי עד : *

דרכו בקודש אם נסע למרחקים אשר הזדמן לעתים רחוקות בכל דרך נסיעתו לקח אתו עמו חבילות חבילות מצות. בכל מקום בואו אשר ניתן תבן ומספוא להסוסים חקר ודרש אם רב עממם במקום זה והלך לבקרו וחקר אצלו ג"כ אם

סוקני מאוהג ז"ל להתיר להם החרם ורצו לקבל השסין אם נשארים עוד ביד מדפיסי סלאוויטא והיה הסכים על יום להתיר להם והרבנים מדפיסי סלאוויטא השתדלו בכל עוז לסנוע לקדוש זקני ז"ל סתת הסכמתו להיילא ולא עלתה בידם והי' בענין זה חילוק כתבים וחשובות בין גדולי הזמן ובא ליד זקני ז"ל סכתב אחד מה סכתב א' מהרבנים מדפיסי סלאוויטא לאחד הגדולים ובי נאמר שעל ההיתר של רעקיא אין לסמוך כלל כי כבר הוא זקן ועושה הכל עפי' רצון בני הרב ר' שלמה ובר כזיבא הטה את ר' עקיבא. כיון שראה קדוש זקני ז"ל כך עמד על רגליו ואמר : רביש' תורתך אני לומד והוראתך אני מורה אם אני עבר ובטל תורתך מה תהא עלי' כבודי אני מוחל כבוד תורתך אתה לא תסחול וכבוד בני אני אינני מוחל בשום אופן עכ"ל ! והיה באותה הלילה חנק איש א' רשע ובלועל מהמסורים בסלאוויטא ותלה עצמו בבית הדפוס כדי להעליל על הרבנים המדפיסים הנ"ל ששה הנקי אותו ונחששו שניהם עיי' במאמר בכבלי ברזל ר"ל והיו מוכרמים אחיכ לעבור בין שתי שורות אנשי מלחמה והמה ה' מכים אותם ברצוא ושוב בשבטים וקבלו עליהם דין שמים. והצדיק ר' פנחס ז"ל אבד מצנפתו דרך רוצתו ולא חש בצדקתו להבאת השיטרים וחזר לכסות ראשו לבלי לילך בגלוי ראש. ואחר המעשה זמן זמנים ה' הרב הצדיק ר' פנחס ז"ל אצל זקני זצ"ל ודיבר עמו ע"ד החיתר של השסין ואמר לזקני ז"ל ידענו גם ידענו שהענין ס' השסים קבלנו בגזירת רבינו אמנם בע"פ ה' לרבינו לחוס על כבוד התורה שלנו, והשיב לו זקני ז"ל. כבוד התורה בין איך אין דעם דור.

י' סיפר לי גאון א' מרוסיא נ"י שסמי' דהה"ג הנגיד מה' יצחק ליב גראסבערג ז"ל מחבר ספר שו' לסורא מה שבדידי' הוה עובדא כי זכה להתוודע אל קדוש זקני ז"ל בעיר לאסוע ברוסי' בעת שהי' זקני ז"ל על תנונת בנו הרב הנגיד ר' יצחק ליב ז"ל וראה את כל החרדה אשר חרדו לכבודו כל בני פולין וליטא והי' להה"ג רייל ג"ב הנ"ל דידע עם גבור א' בעיר יאהניסבורג במדינת פרייסטן מראשי העיר וחשוביה בעסק שבגרי גורלות והעסק ה' ע"י איש הביניים שרב דמתא. ואחר ההתונה נסע זקני ז"ל לדרכו וישבות יום ש"ק ביאהניסבורג והגביר הבאנקירר הנ"ל וכה